

پیام بمناسبت آغاز سال نو - ۱ / فروردین / ۱۳۷۹

بسم الله الرحمن الرحيم

يا مقلب القلوب و الابصار، يا مدبر الليل و النهار، يا محول الحال و الاحوال، حول حالنا الى احسن الحال.
فرار رسیدن عید نوروز و آغاز سال نو را _ که امسال در میانهی دو عید سعید بزرگ غدیر و قربان واقع شده _ به یکایک هم میهنان و ایرانیانی که در هر نقطه‌ی از جهان هستند، همچنین به همه‌ی فارسی زبانان و همه‌ی کسانی که این اعیاد بزرگ را ارج می‌گذارند، تبریک عرض می‌کنم. بخصوص تبریک می‌گوییم به آن کسانی که در راه سر بلندی کشور و عظمت ملت ایران، تلاش و ایثارگری کردند و همه‌ی این ملت را مرهون مجاهدات و خدمات خودشان قرار دادند؛ و به خانواده‌ی معظم شهیدان و ایثارگران درود می‌فرستیم امیدوارم سالی که در پیش داریم همه، سالی سراسر خیر و برکت و مشحون از تفضلات الهی باشد.

اگر نگاهی به سال گذشته بیندازیم، خواهیم دید که سال گذشته _ مثل همه‌ی عمر_ شامل شیرینیها و تلخیهایی بود و مجموع و محصول این شیرینیها و تلخیهاست که باید برای ما درس باشد و ما را برای جلو گذاشتن گام بزرگی در راه اعتلای روحی و معنوی و مادی خود و کشورمان، یاری بدهد.

سال گذشته، به اسم مبارک امام خمینی مزین بود و عملاً در سرتاسر سال، یاد آن بزرگوار در همه‌ی گوشه و کنارهای کشورمان و در ذهن و آفاق زندگی مردم، محسوس بود و شاید بتوان امیدوار بود که مردم ما از لحاظ ذهنی و عملی، گامی به امام بزرگوار خودشان نزدیک شده باشند.

اگر بخواهیم شیرینیهای این سال را بشمریم، برترینش عبارت بود از حضور مردم؛ گرمی و شور و شوقي که مردم در هر صحنه‌یی که به آنها ارتباط پیدا می‌کرد و از آنها مسؤولیتی می‌طلبید، از خود نشان دادند. آخرینش، حضور پرшور و متین مردم در انتخابات مجلس شورای اسلامی بود که برای ملت ما احترام آفرید و نظام جمهوری اسلامی را مفتخر و سرافراز کرد.

از اول سال تا امروز هم به همین ترتیب مشاهده می‌کنیم که مردم در هر نقطه و در هر زمانی که حضور خود را در عرصه‌های انقلاب لازم دانستند، حضور پیدا کردند؛ در راه‌پیماییهای روز قدس، بیست و دوم بهمن، و بخصوص در راه‌پیمایی پرشور و میلیونی بیست و سوم تیر که مردم برای دفاع از هویت اسلامی کشورشان به صحنه آمدند و حضور خودشان را نشان دادند. تلاشگران در سرتاسر این سال، تلاشهای زیادی کردند، مردم مؤمن و مسؤولان متعدد، کارهای خوب و با ارزشی را انجام دادند که ان شاء الله آثار خود را در زندگی مردم خواهد بخشید.

البته تلخیهایی هم داشتیم؛ تلخیها ناشی از ضعفهای ما و توطئه‌های دشمنان ماست. سال گذشته، سالی بود که همه در آن بروز توطئه‌ی دشمنان را مشاهده کردند؛ همه به چشم خود تهدید امنیت ملی را که با سلسله جنبانی دشمنان انجام می‌گرفت، دیدند. مردم از لحاظ وضع معيشت و مسایل اقتصادی، دشواریهای بزرگی داشتند و تلاشهایی که انجام گرفت، نتوانست این مشکل را برای مردم، آن چنانی که شایسته و مورد انتظار بود، برطرف بکند. سال جدیدی را در پیش رو داریم و همان طوری که می‌دانید، امسال هم در آغاز، هم در پایان خود، مزین به عید مبارک غدیر است_ سال ۱۳۷۹ ، دو عید غدیر دارد_ خیلی مناسب است که ما این سال را به این مناسبت،

(سال امام امیر المؤمنین علی بن ابی طالب) بدنایم و بنایم و خودمان را به آن بزرگوار نزدیک کنیم.

امیر المؤمنین (عليه السلام)، یک الگوی کامل برای همه است. جوانی پرشور و پر حماسه‌ی او، الگوی جوانان است؛ حکومت سراسر عدل و انصاف او، الگوی دولتمردان است؛ زندگی سرآپا مجاهدت و سرآپا مسؤولیت او، الگوی همه‌ی مؤمنان است؛ آزادگی او، الگوی همه‌ی آزادگان جهان است؛ سخنان حکمت آمیز و درس‌های ماندگار او، الگوی عالمان و دانشمندان و روشنفکران است.

امیر المؤمنین در زندگی حکومتی خود، نسبت به عدالت، نسبت به حقوق ضعفا و درماندگان و پابرهنگان، بی‌اغماض و بی‌گذشت بود؛ ما هم باید همین جور باشیم؛ اما نسبت به حق خود و به سهم خود، بسیار پر گذشت بود؛ ما هم

همه باید همین جور باشیم. در همه‌ی عمر، مظہری از خدا پرستی و صفائی معنوی و مجاهدت و تلاش و سرزندگی و نشاط بود و با تلخیها، غمها و دردها، شادمانانه برخورد کرد و مسؤولانه وظیفه‌ی خودش را انجام داد. این الگوی بسیار خوبی است.

ما می‌توانیم در سایه‌ی نزدیکی به امیر المؤمنین، به آرزوی بزرگ کشور و ملتمنان و نظام جمهوری اسلامی – یعنی عدالت اجتماعی – نزدیک بشویم. امیدوارم که ما مسؤولان کشور در درجه‌ی اول و همه‌ی آحاد مردم تلاش کنند تا بتوانیم عدالت اجتماعی را در این کشور، مستقر کنیم؛ که این آرزوی بزرگ همه‌ی عدالتخواهان، همه‌ی مبارزان و شهیدان و همه‌ی رادمردان عالم در تاریخ ما و در تاریخ عالم بوده و هست.

من گمان می‌کنم بزرگترین شعار ما در سالی که در پیش داریم، می‌تواند (وحدت ملی و امنیت ملی) باشد؛ این برای ما دو شعار اساسی است.

(وحدت ملی)، همان چیزی است که می‌تواند پشتونه‌ی همه‌ی تلاش‌های دولتمردان و مسؤولان و مبارزان و دلسوزان این کشور و این انقلاب باشد. بدون وحدت ملی، این کشور بزرگترین نیروی خود و مایه‌ی عظمت خودش را نخواهد داشت؛ و می‌بینیم که کسانی تلاش می‌کنند این وحدت را خدشه‌دار کنند، که یقیناً آنها دوستان این ملت نیستند. وحدت ملی، شعار اساسی و حیاتی برای کشور ماست و مخاطب این شعار، افراد خاصی نیستند، همه هستند؛ آحاد مردم مسؤولند، بخصوص مسؤولان کشور، بیش از همه مسؤولند، سیاستمداران و کسانی که در صحنه‌ی سیاست، حضور و فعالیت دارند، بسیارند مسؤولند. وحدت ملی برای همه‌ی ملت، شعار بزرگی است. و دیگر، (امنیت ملی) است. اگر امنیت نباشد، اقتصاد هم نیست، تلاش برای سازندگی و برای افتخار آفرینی هم نیست. نا امنی، بزرگترین خطری است که یک ملت را تهدید می‌کند. اگر به بعضی از ملتهای دیگر نگاه کنید و ببینید که در زیر آوار نا امنی، چه مشکلاتی برایشان به وجود آمده و امنیتی که ما در طول سالهای گذشته داشتیم، چه فرصت‌های خوبی را در اختیار ملت ایران قرار داده است، آن وقت اهمیت امنیت ملی برای کشور و مردم ما آشکار خواهد شد.

امیدوارم همه‌ی مسؤولان، همه‌ی آحاد مردم، همه‌ی شخصیت‌های اثرگذار ببروی ذهن و دل مردم و هدایت کننده‌ی عمل مردم، این دو شعار (امنیت ملی) و (وحدت ملی) را پاس بدارند و نه فقط به صورت یک شعار زبانی، بلکه به صورت یک شعار عملی و به صورت یک حرکت، در راه این دو هدف بزرگ، تلاش کنند.

امیدوارم خدای متعال تفضل بکند و این ملت در سایه‌ی اخلاص خود، در سایه‌ی ایمان و مجاهدت خود، در سایه‌ی عظمتی که خون مطهر شهدا برای این ملت به وجود آورد، در راه امام بزرگوارمان – که امام نیکیها و سرچشمه‌ی عظمتها برای ملت بود – راه خودش را ادامه بدهد. با درود به همه‌ی ملت ایران و درود به ارواح مطهر شهیدان و روح مطهر امام بزرگوار، سخنان خودم را پایان می‌دهم.

والسلام عليکم و رحمت الله و برکات